

közös program
kőözös program
szétvisz az élet magányomban
miért van szív mellkasomban
ha nincsenek meg, akikér' együtt dobban
csak szép dísz, a vér víz
úgy csak egy pumpa
a testgépet tolja

én Érzelmiségi vagyok!!

□□□

~ 'Delfines szabadfüzet'-ből ~

A valóság hamiskás.
Zománcán ezüstes
ért pattint
egy porcelánsárkány
ez üdve
sért; kap kint,
mely ütve mért
hús vers, beért
rajt' int
hű hitvesért
szemsávján
törékeny könnye
csorg, élte elillan
vicsorg, éle megvillan
harca karca
neved tükrébe
lelked medrébe
marja büszkébbre
éled ébre
az emberi fajra
ideadó, shát igaz
a valóságig az

□□□

én minden soromért felelősséget vállalok
hidd el, sorsomért félek, helyőrséget hol állhatok

□□□

drága bátor kamaszénem
tisztem, épp megértem
megírnom mint érzem
a már bonyolódó képen
levét iszom máig kifut
azótai, egyenesb az út
a közeg görbe

□□□

2005. márc. 15. éjelőjén

kevert vérem
a mag népen
csordul át
szolgálatát
<szerb apám vonzalmát>
megérten
teljesítem
testvérim honát
fajtánk ágbogát
rendbe fogja át
szeretetíven
az egy szabadisten
eggyé segítsen

□□□

elegendő
el engedő
fel adat
jól szeretni
ha majd megvan
van meg minden
abból lehet bármi
addig bármi lehet hamis
"ha angyalok hangján szól is
de nincs elég szeretet benne..."

□□□

Írgalom
túl sok cirkalom
kerül a mindeni asztalon
roskad a mindenség asztalára
megannyi talán, ha
s kire jut a bölcelet talára
az épp nem jó költ', lelet tanára

a válaszok köztünk
túl soká lekötöttünk
ha vállalod, kikötőzzünk
nyíl a tér
a szer etet, az Együtt ér
our best part egy másik, benső partot ér

okom valódi ok
mondták: okos; ettől vagyok
mit hagytok halódni
mik vagytok? szátok tát
bármennyit szánok rátok
félreértve szántok
félretéve

□□□

az egyik igazi csoda
a lány csókért fordul oda
érzi, tudja, akarja
lelkét, lehelletét adja
reszket remélt bízalma
a szerelem gyümölcse
szívét, lelkét végre összeöltse

/az Agatha c.film okán/

□□□

nekem sincs másom
isten képmásom
vigyen, hadd lásson
ilyen, mint te
neked sincs másod
te is képmásod

□□□

Nekünk rendet mi szül
a keresztén rég feszül

□□□

amitől szép is az élet
az apró részecskébe képlő egészek
messze meglepő összekötések
fénylő fonalak
értő hangalakkal leíró jó versek
arra azt bejáró jó merszek

□□□

ez a kényelem kora
túlpuha, hízott ágyak tája
méginkább
a létbizonytalanság ostora
ha vagy annyira ostoba
hamvadj, elvár jó sora
a vágy vág
ember ott hona

□□□

Kolibrit láttam
álmom tavában
nektárt szívogatni
nyelvét nyúltogatni
nagyfanyér virágban

□□□

Csak szabadkezet ha kapjak
szövetkezetbe csak ha az igazi magnak
jól szolgálva hagynak
s a gúzsba tartó hadnak nem adnak
szívhúsba mi való, megtartnak
... elsétáltam a ti házatok mellett is
a naplementi hús szellős derűbe
olyan kevés ami megtart az életben
sok, amért érdemes maradni, elszólít
de a felemás hatalmi elszorít
különös, hogy még élek
s mások hogy kapaszkodnak
másképp, hogy még a végén elrepülnek

□□□

a nagyszakállas őszek vívják történelmi harcukat
az összefüggések szála ráncolják arcukat
így volt, úgy volt, amúgy volt
ez igaz, ez fontos, ez lényeg
ez az igazi tört-én-elem

...ülj mellém
ha kívánod, szerzek pipát
s meséld el nekem
aztán hallgasd meg, hogy én hogy képzelem

□□□

romok kínja
Róma, Kína, Amerika átívelte terület közt
alig bírja, az emberfelület gyűrköz
szokásról vallásra
vetkőz nézetről hozzáállásra
míg felölti magára
<mi nem öli halálra>
öleli világra

□□□

már régen, kiskamasz koromban megfogalmazódott bennem, ha olykor festett belfalú
templomba léptem, mintha a mellkas belső boltozatába lépnék, mire rávetülnek a szív
képezetei, így jelenítve meg a lelket

□□□

ó szegény ember
ó szegett művészet
tükre fakult
szomorú, ha belefeledkez
káprázatába, nem merítkez
vissza a valóságba
többénoldalú öszvetettségebe

ó drága tudomány
a valóság okán
a mikroszkóp után
a nézet szűk csöve
az élet körül

az igazabb élet a lélek
megadná tisztát, ha kéred
ifjabbik éned
meglett igényességed
szembenézzzen tényleg
kapna lehetőséget
az emberi természet
számvetésre érett

a bentett ritmusképlet
üti a mértéket
összhangot hogy talál
ledarál
bennetek is kiabál a lelketek
hol a belső fületek

alkalmat ad a szembenézésre
a teljesség esélye, használjuk ki végre

/Molnár G. P. színikritikus általam látott „Latinovitsos ügykezelése” kapcsán/

□□□

Légy jó mindhalálíg, Pál utcai fiúk, Legyek ura, Torzók, Mad Max 3, Állj mellém!,
Volt egyszer egy Amerika, ...

Mi' sok film, írásmű mi' rég kerülgeti, jelzi, hogy a gyerekközeg magára maradtan
próbál így-úgy megtartani, megvalósítani valamit, ami az emberből maradt, amit embernek
lenni jelenthet. Ösztönös természetességgel, amíg, amennyire a felnőtt közeg hagyja, s a
gyerek is feladja, maga mögött hagyja.

S nem tudatosul az érzés fájdalmas felismeréssé, hogy a berendezkedés embertelen. Sarkallva
következetes, kitaró szembemenetelre, felidézve-merítve, gyűjtve-kiérlelve, mi az igazán
fontos az életben az emberi teljességhez.

Aprólékosan figyelve a finom hangsúlyokra, jelekre, összefüggésekre. Nem elharmarkodottan
elkötelezve elnagyolt irányzati lehetőségeknek.

□□□

rengeteg jog
képesség
lehetőség
de csak egy fájón hiányzó felelős kötelesség:
a szeretetét

□□□

rásütheted, ez semmi, hogy merek egyszerűnek lenni
semmibe veheted, hogy egyszerűnek lenni merek

□□□

~ 'rémegyszerűsések'-ből ~

irányzat

s mikről sok helyről sokfélét hallani, hogy volt ember atlantiszi
hiszi a piszi, s én pisze vagyok, elhiszem*
csak hogy érezni merem, vannak fontos' b lények
itt, most szeretetfények, gyerekek, mi mai emberek
lelkesek, lehet, egyszerűbb, mégis nehezebb
az éghez is közelebbi tények, ránk teljesül a végzet
terhe tűr, egy légzet

tán elég, ha pár érvet érett szíve éget
így érve el révet, mindenre érvényt vet
jelen-legi lényeg, érzelmi csendélet gubanca
cseng lélek ének rajta, szeretett ének grabanca

*ha majd Pinokkió módon
megnyúlik orrom; mutatja angyalom
tán nem akarom, jó szándékom
de figyelmetlen elvitettem
én is hazudni kezdtem

□□□

prófétikus típus

ha a szeretet emberi képben vet száraz talajra szelet
vihart a talp alj arat, szél szelete talaj szélére hat, szép szerepe egyítve avat
talpal érte, vagy körmöl öröktől, hogy legyen értve
mi benne mormol, lángja fehér kebelbe jeleket kormol
megveti lábát, felütik átlát, hogy átlát, s nem rántja vállát, ábráját mellétalálják
megvetik, mert felránt álcát, megvesztegetik, de hárit kínált tálcát
megfenyegetik, vállal pálcát

□□□

a gondolat gőzei, az érzések párái
fő a fejem, de mégfőbb szívem, tető lelkem
a nyelvezet mennyezet, szárnyal, istennel tárgyal
az ima csatornáit, ápolják gazdái, gondozzák szárnyal
címzettje nem akar ki, ki ember, lehet bárki

□□□

megöl a mackófejű nagyúr
hív, hiteget vadul
aranyos mézzel loncsos plüss
mire magamhoz ölelem, mardos
vízben fejbe halat így üss

□□□

a generációk veszent grációk
egymásra hordják
a problémát nem oldják
nem lehet nyugodni
előbb ebbe meg kell feszülni
készülni, megülni, szétfészülni
kisülni, egyesülni

□□□

jaj mikor lesz mindenki a szabad egység tagja
míg van gaz, ki magát igaznak mutatja
gazda a gaz magját igazgatja
addig van gaz, igaz, gazda
tékozló fiat vár haza atyja
gazdasága gazdagsága, gondja
fáj a fája, hívja, mondja
szerepekre osztott ága, mindenki a másik szerét szabja
a maga részét adja, megbocsát-hatja

□

magam mikor uralom
birodalom, bíróm halom, bírjon dalom
magomnak ura van, uradalma én magam
felette enged, bizalma bennem, benned

□□□

az igaz hit úgy véd, hogy védtelenít
így adja a végtelenít
így leli kedvét, bundájáról leveti a medvét, neveti, mez-telenít
kergeti, erejét veszejti, látja a gyengét, benne találja rendjét

□□□

élt lények emlék-ének:

Sugaras vállú fiúk
fura taps, lábuk kifut
az ég kegyelt katonái
földre fegyelt birkái ők
embernek születők
szent lelket növelők
öles fér<t>fiak, öblös nők
ért ifjak, érző lányok
képző vázukon fázok
szemükön meleg fényük
mind unokám, üköm
mint tudom, teret átüt
lelkükön örökölt öröm
mennyorom szennykormon

□□□

nép, kép, viselet
a nép viseli isten képét
képviselők a nép képét
túl sok réteg viselet
befülledt külső hő, kifulladt kebelmeleg

□□□

költő ~ keltő ~ kell tő

□□□

vágnék, olyan vállra vehető gépkaszával parlagfűt
szednék maradék gabona szemét magtárban
de most mást művelek, tán annyit, mit azért kapnék, ezért is érdelek
őriznék játszóteret, a benne gyereklelendületet
szabadon beszélgetnék veletek, mondjuk filmek mentén, milyen az életek

□□□

gyermek voltam, világosabban láttam, hittem, csak ígyebbül lesz, segítenek
de nem így lett, fogyasztanak, fagyasztanak
fejlődés; tévedés, nincs úton járás, de kivetettség, s hazatalálás
érdemes az áthangsúlyozás

o

megváltozott minden, én nem, komolyan vettem, hogy ez kell legyen, hogy eleve rendben
minden, mi akkor tetszett bennem, mire kihajtott, csíráján túlmutatott; csírájába fojtatott
mi kicsibe jópofa kicsibe, nagyba szabadszárnyu, csapkodja; bárgyu
s nekem ágyékom, fészke, ilyenben részem
kiskölyöknek gimnázisták barátkoztak vélem
gimnázista lány rajongott értem, boglári kempingben
nem talált más ráérző jóbarát, mint egy ösztönös, tetszetős, nyílt lelkes kiskomát
még nem volt ok, miért kerüljön iskolát, mára már értem, sehol sincsen, megváltozott minden

□□□

~ 'Összegzödések'-ből ~

hogy fejtől búzlik a hal
hányszor megszagoltam
prüszkölök, de a szag
örökre orromban

□□□

s lennék isten bivalya, mely látja /észre veszi/
elkóborolt társát oroszlánok támadják
s összehívja a csordát /szívére veszi fivére sorsát/
hogyan megmentsek, az elragadózt kergessék
mi sok gyarlító nyavaja, mire ember érve ilyen nyilvánvaló helyzetet
ilyen nagy jót tehet, menthet mennyei tehenet, a lelket

/Attenboró bácsi természetfilmje alapján/

□□□

... ezt csinálja jó zene is
borzongató katarzis
belső erőt frissítő, fáradt idegszálat cserélő
szívet sajdító, lélekhelyet sejdítő

□□□

setétbe tett, fehér betét
ha ebben az embertelen természetes körforgásban* árnyamat testemmel naplementébe vetem,
tudomásul veszem, árnyam emlékeztet, a sötétből tartok a fénybe /ér kezem/
ahonnan vetődtem, ahova tartozok /érkezem/, testből lélekbe vetkőztet
ha sötét leszáll, árnyam kiterjed, alakját benyeli fekete felleg, a belvilág felfénylik, szárnyam
tárul, mindegyik emberalakú, de nem mindegy, hogy átjáró luk, vagy fehér fogadó kapu
*természet logikája, lelked szárnyával verdedes visszája

□□□

... elhozott változást
mutatott váltódást
a tiszta ország itt van
szív ív hozzá hozzá hídban
hírdetett, híre lett vita kard
ki lenni vadabb akart, mer, öl
s ki tenni lelket ki, jól érzi a miért, érti a hamart
mélyről mer, ha kell, vadat ölel, ez fel-adat, ő lel
mind egybe kavart, mindért halt, utat utalt, ki erre tart
az esély egy, a veszély hegy, ki merről jön, mennyire megy, milyen közel ér

□□□

a teremtett ember nem teremt
termeszt, alkot
mit elvesztett, ha megérzi, visszaépíti a mennyi aklot
de dermeszt alkonyt, ha termel
teremtettet túl ellet, túltölt vermet
rák-ölt, visszaél az isteni tervvel

□

a teremtett emberen áll, körüle
mire alkalmas helyzet terem
termel szemetet, vagy szelet metszetet
vagy belengi szeretet

□□

apa szívjósága

apa tiszta szívjósága visszamosolyog fiára
a gyümölcsben, mit számára kínál fa ága
leszakajtva fiát táplálja
e gesztussor hiánya megmutatkoz a piaczgazdaságba'
apának, fiának, gyümölcsnek, faágnak
igénye lenne e gesztussor igéje
de nem hagyja a piac, terére kivonja
a szakasztás mozdulatából nem lesz létfakasztás
de életfenntartás gépies, csapdás csapás
téves hajtás, osztózás helyén osztzkodás

mikor e gesztus piacra először kikerült
a fánál tévesztőt sziszegő balga kígyó ravasz terve tovább sikerült
hol a nép kies tere piac, ha mit kezedből kiadsz
nem teljes szívedből egy darab
tiszta szer-etet, mi nem vár ellen-értéket, olyan valójában nem is lehet
ezért kap épp eleget, felfény fűtő kebelmeleget
ha árulsz, magodból már elárulsz, elárvulsz
lelkedtől távulsz, ha zsebedben, beledben tágulsz
saját bűvös, bűnös kígyóképedbe bámulsz
megriadsz, nyelve csapást vág lelkedbe
mi vezethet setétbe, ám adhat megnyílást
támadhat jóra ocsúdás, embernek valóra

s ennek tere lett az emberek vétő gyűlő tömege
mi elkúszott a templomokba, Jézuska kellett kikergesse
s így ez a megváltást üzletire alázás dőlt romokba
a Lutheri reformkorba
s Gogol holt lelkei, Kafka, József Attila gyötrelmei s a többi
mi, mai mátrix árva árultai
élénk guggoló igazság élénk jelzőbokrai
ingyen adó-vevő, mindent igényelő, érzőn odafigyelőt
egységet ígérő ige érlelő, izzóbogyó, vessző

□□□

hol verseny határoz
emberi jóindulatot hámoz
van vert és nyertes
csak az egység sértése teljes
mátrix sertése vemhes
a vesztes helyzetért szól jól vers
e sertés gazdája nem szerencsés
bár hathat úgy jó-szága, nem az, istenverés

és a dolog pokla
új tervgazdálkodás módra
nem azért jön létre állás, mert van való munka
hanem lelked kódja el legyen fog/lal-koztat/va
és ezért legyél hálás,
jutalmad almodon zavart álmú hálás

□□□

azt hiszem, nem részem
luxus sirám, kultúrgőg, divatmosoly
hogyan van, mi fáj, őszintén bánom
szinte szégyellem, hogy van mit megkritizálnom
de indokoltnak látom, mi nem tetszik

□□□

sajnálatos ajánlatos
bűnös hatos, dühös állatos, bűvös állapotos

ki szex tüzére dobja testét
a pokol tüzére szaggatja lelkét
ki férfi mind szemét
a holló játsza ki fejéből a szemét
gerincén az isteni bennti csík
helyén a vonagló kígyó felsiklik
mérget köpi a mennyet szennyezi
ki nő, bármi farkat magába engedő
mi vad has alól kinő, elég pár kedves, nedves, hízlaló udvarlat
völgye lágya már ég, való vágya hamvas hölgye agya ágyán eltünde
kiherélem magam
levágom farkam
nem kell, megöli magom, magömlő tagom
tépjétek le herétek
tépjétek ki szent petefészket
tépjétek szét testetek
tépjétek ki lelketek, benn beteg
meg nem érdemlitek
a hűség ideje a mézeshetek, mázas hazugok
dühömben ha zúgok, elejt hús ég
ki talál mértéket, ki találja meg a féket
minek nektek utódok, csak halálra marjátok
ami nektek játék, nekik átok
ajókurvaédesanyátok

○○ ○○ ○

úgy szeretném, ha szeretkezem
az szeretetben másik felem ünnepi dícsérete legyen
ez egységre igyekvő szövetség megerősítő öröme
több nem kell belőle, vele evvel terel befele, egyítő tervvel belül lelünk egészre
segítő részsikere, érzékeny őszinteség rejt jeles területe
szerelem zsigere, isten eredete
ha jól szeret kezem, érzi erre vivő, lökő, lüktető erem
szer-etető, szeretet tő

o

a két nem szent szövetben
helyes, kedves rendbe tetten, emelve etetten
tisztába tartottan, minddel átítatottan egy emberi igen legyen

□□□

Fáj ez a tömeg. Neked nem? Nem hiszem. Nézd meg erősebben, vagy épp gyengédebben.
Nem csoport/csöpp por/, csapat/kiket a sors ide csapott/, nép/Nap/, társaság/táró atyaság/
csak tömött tömeg, vágó élű hasadt, hasáb tömbben, nem ép, egész gömbben, együtt, de nem
egyben, egymás mellett, -sal szemben cikáz a bevásárló kp.-okban, zötyög közlekedési
eszközein, közelít magában lekötött, elhitt tévcélokért, távolít magjában öszveadódni vágy,
feloldni hív emel, etet, kér, könnyít, szabadít, bensőbb, valóbb nehézségekért. Közhelynek
hangozhat, de igaz, hogy ilyen közhelyszerű, csak még fájdalmasabb. S a közlekedő közegben
nem látok boldog arcot, elégedettet. Néha örülőt, de erőltetettet, csikókamasz nevetőt, így úgy
gondterheltet, öröltet, néha örültet. Agresszívet, elföd szívet

□□□

Kötéltáncoló, határsáválló /marósav álló, lélek oldószer élet ma ró/

Sokszor sok szór, mi sok, kevés
mi gyönyörű, szörnyű
mi szép, nem ép
mi jó, nem való
fonákos becsapó
élevánkossal alatt forgolódó
látó álmos látszatállat
kiálló fog, elálló, elégedetlen mellek
narancsbőr, repedt termék
értelmiségi vonást kölcsönző szemüveg
lazaságot nyújtó, kinyúlt kötőtpulcsi;
művészi hajlamot hangsúlyozó
tégladiploma a falon, szív a fiókban
remény az egyik egyetemista fiúban
fejben megfogant szerethető gyermek
csábító szexepil az élet üres arcán
vagy mélyről töltkező eleven tervek

egy lepusztult szoci-kocka általános iskola épület
falaiba ivódva gyermektiszta léleklendület eszencia
templom nekem, idea képület
szeplökké szépülő kékszólvó sebhelyek

élet életől csúnyított nőtesten lelke feszület
ki ebbe leszület, e helyről emlékkövület
érte becsület, tőle réműlet

ooo

... s Kazinczy Lajos is egyfajta 'Vietnam-szindrómát' élve át - hogy mire a céltalan kiképzés,
a pontos ölés okítása, kegyetlen logikája - , megszenvedve hagyta el választott, elválasztó
katonai pályáját, míg '48-cal elérte az igaz ügy, mikor értelmes volt a haza tiszta
tisztjének lennie, hogy az ezzel járó ölés terhe mellett is megőrizze, emelje emberségét halálig
hóhéraival szemben

„Szép halál volt” c. film alapján

ooo

... vagy mint Németh László „Két Bolyai”-ja; fejükben a sápadt tudomány holdja, félfénye
félrehordja mellüket elbontva kapszuk kusza, elszáradt érzelmik ágboga tépi, horzsolja
örlő rakomány, morzsoló, való munka

ooo

szív tapasztás
hív tapasztalást
híd, asztal, palást
tisztá padlás
víz fakasztás
kín apasztás

ooo

nem hagynak a felvilágnak
nekimegyek a falvilágnak
lepattanok, kik falvédőről le se jöttek, odavágnak
nincs egy igaz tiszta ember, ki eleget mond rólam nektek..
lóra dehogy pattanok, orvelli farm számara, igás igazót leplező, felismerő „i-á”-ja hangom,
hogy ezek is olyanok

ooo

még egyszer feldereng

Hogy Veled lehettem
inni, enni, lenni lett több erőm, kedvem
s szerelmi szervem gondozó gazdája
tisztá öröm őrző kamrája
szívnek barát arája
hab térdekalácsa, föl't fehér pártája

o

Üzenetek, mentett tételek
nélkületek egy vagyok közületek
szeretettelen, szertelen
veletek egy lesznek veletek
kik egymáson emelnek, szeretetten vállaltok

Narnia rókája
Narnia farkasai-, bikái-, faunjai-, királyairól, -nak

□□□

~ a 'Levezetés'-ből ~

isten kemencéje

a lélek csarnoka

ember menedéke

a kebel melege

a tél közepén piros hó, ördög valaga

egy kunyhó ablaka, felpislákoló gyertyafény-remény

□□□

A jégkirálynő kertjében

kővé dermedve várom veletek

hogy jobb létre leheljen a napfényes sörényes szent lélek

Narnia nyomá/ba/n

□□□

egy jó párbeszéd egy nem annyira jó filmből:

kislány:

-Apa, ha tündér lennék, és kívánhatnál egyet tőlem, mit kívánnál?

-Hogy ne kelljen kívánnom.

□□□

merről a szív szava zengve szól

az ész-csiga csupán csupaszon araszol

□□□

marad egy kép

egy ideje szinte márcsak a téli kopasz fák

őszinte szinte nyugtat meg

koronáikat ágaikkal az égbe kapaszkodják...

mára érteni vélem hogy talált meg

mindent, istent a mindenkori alkotó egy természeti képben

miután már eleget kereste az emberben

□□□

Jajj, de remek a Sergio Leone, jajj de remek
a Maréknyi dollárral, a Jó rossz csúffal, és/vagy a Volt egyszer egy vadnyugattal
amcsi-olaszba, a vadnyugatra a Hány Jánost, a János vitézt, és/vagy a Toldit lerakta, de lerakta
Moricone a zenét hozzá megírta, mint Kodály, megírta

□□□

pár utóbbi /Összegződésekbeli/ írkámban valóban fontos 'témákban' felelős belső felnőttég
bizonyosága van

□□□

Égiidő-járás jel-öntésből rámeső lecsapadék

És, vagy lennék már, leszek büszke halott
friss testemre eszetek szele mind ráfagyott
elmétek éle boncolhatott, elmetéltek véle.
Szemem tág táján a világra váló, való
fel-adatán, mint szent László hermáján;
mire nyíl oly tágra a szép nemes fém szempára
kiséri ki lehelt lelke pára fölszálla
mint nyíl; föllőve napba, hol vára atyja, felitatja
ölelő fölhőbe csavarja szíve szerető hője leadja

□□□

Az Egész és az Együtt Ér'
Kenyérkohász
Lel'ekkovász
Elég fohász
Beteg tenyér
Mindent felél
Ejti részekre
Lélekfészkekbe
Magját dobogja
Baját dohogja
Tatam tatam
Mélyre jutottunk
Nincs már itt dolgunk.

□□□

Riki tiki tévi;

Kipling hős mongúza
búzában nem ravasz, csak róka
kisherceg alakú simabőrű kígyó mar halottra
zizzen a fű, harap a rovar-eszű
tisztá szeretetre termett lelkemre
sárkánypikkelyt szikkaszt
halványodó fényt sikkaszt

□□□

A hatvani strandon – idea-tér

a hatvani strandon szikrázik a lég, a fű. a hűs víz kristálykék fényt játszik a medencében
változatlan parkja körül maradt minden a régi gyönyörű
gyerekkorom megfogható műtárgyaival még személyesen találkozhatom

□□□

késő – 'volt'ak lesznek

voltak telek
hittem akkor is nyerek
nőies, hitegetős nyarak
mindig fagyasztanak
hótiszta tavak elnyelnek
halakkal alszom
angyalokkal álmodom
rátok ébredek szörnyen
könnyen jön könnyem

□□□

derűs látás

én nem tudom mit jelent embernek lenni, de erősen érzem
én nem tudom mit jelent magyarnak lenni, de erősen érzem
hogyan végül minden kép egyre tisztább népművészet; gyermekrajz
minden hang egyre tisztább szélzúgás, léleksuhogás, hajnali fényköszöntő madárszó; népdal
minden szép, világos emlék mindenben egyre szebben készebben az Egyre, a hagyomány
szelvényeiben él
magját még nem értem /el/, nem tudom mi
magam beleéltem és érzem, nem biztos, hogy az oly biztosan tudja, kiről azt hallani
az ember végül talán az a mindenén túli népművész, ki megmutatja
melyik út vezet itt Budára, ha otrombán megszólítják

□□□

Zamárdi nyárest

s vágyok Zamárdi nyár, esti kedves kis főterére
a kilencvenes évek közepére
szólt az egyszerű zene
kamaszszívem teletöltve dobbant
lelkem húrja pattant minden kis emberi rezdülésre
vélt, remélt lelki, emberi töltetért

/ Zs. Csillának, Orszáckinak /

□□□

Titán testvérek – Farkaskölyke Szupernovák -

igen, azok vagyunk
tudatosult; tökéletes magunk
ha csak a kedvünk, vele kettéharapunk
csillagistenek titánkölykei
futkostok lábujjaink között
belénk lelt ék költözött
velünk a világ már megütközött
szertesztét zúgunk
szerte fényt szórunk
ha testvérem bántod
velem megbánod
míg lényegünk miért nem látod, gátlod
értékünk nem tisztállod
bennünk magadat bántod
anyádot, hogy többel el nem látott

□□□

helyzetjelentés

majd' minden lefekvés szenvedés
az elalvás könnyörgés
az álom sokszor érdekes, néha jó, néha nem
ha jelzése értelmét találok
az ébredés
hogyan megint ugyanarra a feszítő ürös szarra
vagy végre valami világi eredményre
vagy a világon túli diadalra; atyai fényre

□□□

a méltatlanság elfogadása

a béka, ha forró vízbe dobják, kiugrik, ha hideg vízbe teszik, s lassan, fokozatosan melegítik,
megszokja, további melegítésnél tűri, tűri, míg megfő
Ejj, ez a béka, ez a béka, de sokszor érzem ezt, juttat eszembe helyzeteket, állapotokat, amit
látok emberek között, egymás között, magán-, s közügyekben

/Pokorni Zoltán, a választások kampánycsendje előtti egyik utolsó megszólalása alapján/

□□□

a középső ujj

nem kell felmutassam
nekem megvan a középső ujjam
azzal húzom feszesre íjam
lövök a lényeg közepébe
célzok, mit fele-testvérem a szélének nézne

Patinak utószor utó szer

Nem csilló aranyat, csak egy koszos* csille szent
hozok mélyről Neked; a szív szentét, szó-zenét, javát, javít
ad épp eleget; fel-fény fűtő kebelmeleget
ha rányitod szíved szemét, ha nem; csak egy halom szemét
*tisztább dísz e kosz, mint mit aranypor hordoz

□□□

Anyám jobbik énje dicséretére

mindent anyámtól örököltem, kaptam
a mélyérzést, hogy azt el sohse hallgattam, s eddig kibonthattam
a belegondolást, mi viharos vizeken is ringat jóeszű gondolást

bárki, ha az élet kegyetlen oltárán áldozza álmait
téveszti a mát, halasztja a holnapit
álom alom jószágnak vágóhíd
ha nem látja át fordulópontokon, krízishelyzetben
feltűn' jobbik énje, mint egy kedves rokon, hív veszélyesebb vizekre
igazabb ormokon át, túl történelmi, emberi és életkorokon
de bejelentkezik a rosszabbik én, a hamis barát, és visszaránt
a biztos állóvizbe, hogy veled higgye; ő a józan felnőtt felelős
a másik valószínűtlen hisztis antihős

pedig közelb a másik part, mint hinnéd
mi itt fogva tart, nagyobb baj, mintha oda át magad bárminek is kitennéd
bármilyen vad hulláma rángat, ritmusa van, átad, feles fölössel nem áztat, átéltet,
túltesz téged nála valóbbságba

□□□

az 'Ottília, Premontreis projekt' végére –

lobogan boldogló ember, kinek mese az élet
és az örök-lét itteni képtöredékei az igaztörténet

□□□

találka

Kiteszem magam a hajnali szélnek
felhőpamacs mezők a holdfénynek szegélyek
beleszívok a levegőbe, felfekve egy közlekedő erőre
múló, s való társak, hogy lehetnek mások ..
kiteszem magam a napnak, fényes emlékek életre kapnak
lényegem leglényei bennetek laknak
veletek halnak, vagy hatnak alkalmas alaknak
egymásban nekünk találkozót adnak